

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

Ceny prenumeraty:		Numer telefonu REDAKCJI I ADMINISTRACJI 221-17.	ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I. p.	CENA NUMERU 10 gr.	Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetr. (6 1/2 cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 20, w nadstaniach i nekrologach gr. 30, w kronice, repertuar, dział gospodarczy, paski w tekście gr. 70, pod nagłówkiem na pierwszej stronie 20. Tabelaaryczne o 50 proc. drożej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 15, kupa i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 5. Z zastrzeżeniem miejsc w p.c. Zagraniczne o 50 proc. drożej.
We Lwowie bez dostarczenia do domu	mies. zł. 2—, kwart. 6— z dostawą do domu				
Na prowincji z przesyłką pocztową	mies. zł. 2 40, kwart. 7—	Konto PKO Lwów № 504.044.	Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.		
Zagranicą	mies. zł. 5—, kwart. 15—				

MAŁOPOLSKA RADA GOSPODARCZA.

I.

Inauguracyjne posiedzenie Rady Gospodarczej we Lwowie można w tej chwili śmiało uważać za jedno z najważniejszych wydarzeń, jakie w ciągu ostatnich lat rozegrały się w tej części kraju. Tak oceniono zresztą tę sprawę ze strony Rządu, skoro ten był reprezentowany na rzeczonym posiedzeniu przez Wicepremiera, wszystkich ministrów resortów gospodarczych oraz przez szereg innych wybitnych osobistości. Tak też ocenia to wydarzenie całe społeczeństwo Małopolski Wschodniej.

Inicjatorem stworzenia Rady Gospodarczej był bezwzględnie Wojewoda lwowski dr. Alfred Biłyk. Bezpośrednio nieledwie po objęciu urzędu we Lwowie, zaprosił przedstawicieli wszystkich organizacji gospodarczych typu publicznego tudzież banków na orientacyjną konferencję, w wyniku której postanowiono powołać do życia dobrowolną organizację nadrzędną w formie Małopolskiej Rady Gospodarczej, któraby miała na celu koordynację indywidualnych wysiłków gospodarczych, szukanie nowych dróg dla wytwórczości i wymiany, pomoc w usuwaniu piętrzących się przeszkód, a nawet kontrolę celowości poszczególnych poczynań.

Inicjatorzy kierowali się rozumowaniem, że już teraz nie wrócą dawne, łatwe sposoby wytwórczości przemysłowej i handlowej wymiany, że trzeba szukać dróg i metod nowych i to pod groźną, że w przeciwnym razie pozostaniemy poza konkursem. Rozumie li przy tym, że my tutaj musimy zmodyfikować nasz dotychczasowy sposób traktowania zagadnień gospodarczych, musimy się nauczyć dostosowywania się do zmieniających warunków życia gospodarczego.

Zarazem już w owej pierwszej chwili miano na uwadze znamienity fakt, że Małopolska nie jest znana dostatecznie pozostałym częściom Państwa, że w szczególności znajomości jej ogranicza się przeważnie do znajomości uzdrowisk i najpiękniejszych szlaków turystycznych. Zgodnie zaś z tym postanowiono skierować uwagę Polski na Małopolskę.

Odbył się szereg konferencji organizacyjnych przy udziale przedstawicieli trzech wschodnio-małopolskich województw i uzgodniona została zasada Rady Gospodarczej. Ciężkie prace organizacyjne wziął na swe barki komitet a głównie dyrektor Galicyjskiej Kasy Oszczędności p. Makowski.

Rada Gospodarcza jest dziś faktem dokonany.

U podstaw jej tkwią przede wszystkim pewne założenia natury ogólnej. Tkwi więc postulat uprzemysłowienia naszego kraju, który wysuwa się na czoło problemów gospodarczych Polski. W realizacji bowiem tego postulat u tkwi nierozdzielnie rozwiązanie najkapitałniejszych problemów naszego życia zbiorowego. Albowiem uprzemysłowienie kraju — to wzmożenie potencjału obronności Państwa, to rozwiązanie bezrobocia, to zwiększenie dochodu społecznego a tym samym podniesienie dobrobytu i kultury szerokiego mas narodu, to w rezultacie trwałe ugrutowanie naszej potęgi, roli i znaczenia w życiu narodów świata.

Zaznaczyć przy tym należy, że zadania przemysłu są w Polsce szersze,

Rozmowa dwu kanclerzy okryta tajemnicą.

Berlin, 15. 2. (PAT.) Wizyta dr. Schuschnigga w Obersalzbergu stanowi w dalszym ciągu temat najwyższego zainteresowania. Niemieckie czynniki miarodajne zachowują zupełne milczenie co do szczegółów rozmowy, na pytania zaś ograniczają się do oświadczenia, że rozmowa między obu kanclerzami miała „charakter intymnej wymiany zdań” i że „ogłoszenie ich treści mogłoby przeszkodzić dalszym pracom”.

Według wynurzeń, pochodzących z tych samych źródeł, opublikowanie bliższych szczegółów nie jest wykluczone już w ciągu najbliższych dni.

Z oświadczeń tych wyciągnąć można wniosek, że choć rozmowy w Obersalzbergu nie doprowadziły na sa-

zie do żadnych ostatecznych rezultatów, jednak rokowania z Austrią są kontynuowane, a niemieckie koła polityczne liczą się z bliską możliwością osiągnięcia konkretnych wyników.

Z przeglądu prasy niemieckiej wynika, że dano jej hasło zachowania jak najdalej idącej rezerwy. Jeden z dalszych szczegółów spotkania w Obersalzbergu, opublikowanym przez prasę niemiecką jest wiadomość, że kanclerz Schuschnigg po powrocie do Wiednia odbył w niedzielę kilgodzinową konferencję z reprezentantami związkowymi w obecności sekretarza stanu dr. Schmidta i ministrów, składając sprawozdanie z rozmowy z kanclerzem Rzeszy.

Zapowiedź zmian w rządzie Austrii.

Wiedeń, 15. 2. (PAT.) W ciągu dnia wczorajszego według informacji korespondenta Havasa, należy oczekiwać zmian w składzie rządu austriackiego. W godzinach porannych ma się rzekomo odbyć posiedzenie Rady ministrów, na którym będzie omawiana ta sprawa.

Londyn, 15. 2. (PAT.) Prasa londyń-

ska donosi o komplikacjach powstałych na tle żądań wysuniętych przez kanclerza Hitlera wobec kanclerza Schuschnigga.

Doskonale zazwyczaj poinformowany korespondent „Times'a” donosi, że prezydent Miklas nie zatwierdził dotychczas projektu nowego porozumienia niemiecko-austriackiego.

Spór prasowy o Korsykę.

Paryż, 15. 2. (PAT.) Między prasą francuską a włoską miała miejsce ostatnio niejednokrotna wymiana zdań na temat Korsyki. Po wystąpieniach niektórych dzienników faszystowskich, dowodzących włoskiego charakteru Korsyki, na łamach dzienników paryskich ukazały się ostatnio reportaże,

dowodzące przywiązania Korsyki do kultury francuskiej i Francji. Polemika ta odżyła ostatnio na łamach dziennika rzymskiego „Tevere” i „Paris Midi”. Dziennik paryski wyraża więc obawę, czy wystąpienie „Il Tevere” w sprawie Korsyki nie kryje możliwości jakiejś dalszej kampanii na ten temat.

Walka o wpływy sowieckie we Francji.

Paryż, 15. 2. (PAT.) Energiczne wystąpienie b. premiera Flandin w mowie politycznej, wygłoszonej w Bordeaux przeciw powołaniu komunistów do rządu a także na rzecz porozumienia z Niemcami i Włochami i co za tym idzie przeciw polityce wrogich sobie bloków wywołało całą kampanię prasy skrajnie lewicowej i sowieckiej.

Socjalistyczny „Populaire” oskarża b. premiera Flandina o chęć faszystacji

Francji. „L'Oeuvre” zarzuca ministrowi Flandinowi, iż nie wypełnił swego programu politycznego, kiedy był premierem a „L'Ordre”, który stał się ostatnio wyraźną platformą na rzecz sojuszu francusko-sowieckiego, stara się wykazać w polemice z b. premierem Flandinem wszystkie plusy ewentualnego udziału komunistów w rządzie francuskim.

Prasa umiarkowana i narodowa powstrzymała wystąpienie Flandina z

niż gdzie indziej, gdyż nie tylko musi on zdyskontować poprawę koniunktury, ale również zaspokoić potrzeby silnego naszego przyrostu naturalnego i przyczynić się do podniesienia naszej stopy życiowej do poziomu krajów Europy Zachodniej.

Ten problem powszechnego uprzemysłowienia Polski musiał siłą rzeczy objąć i Małopolskę a to tym bardziej, że do spełnienia poważnej roli w tej dziedzinie przeznaczają tę dzielnicę kraju, nie tylko walory gospodarcze miejscowego społeczeństwa ale także jej naturalne, przyrodzone warunki, które powinny być zawsze punktem wyjścia w podejmowanych wysiłkach nad rozwojem gospodarczym danej ziemi.

Jako jeden z dalszych problemów ogólnego znaczenia wysunięto w związku z zawiązaniem Rady Gospodar-

czej problem człowieka gospodarującego, bez którego inicjatywy, energii i wytrwałości najpiękniejsze koncepcje ekonomiczne nie mogą nabrać rumieńców życia. Ten czynnik ludzki najbardziej decydująco działa na rozwój i rozbudowę gospodarczą nie tylko Polski jako całości ale i poszczególnych jej dzielnic.

Inna rzecz, że ten czynnik ludzki tu nie marnował czasu. Przeciwnie od r. 1921, gdy powstały Targi Wschodnie, aż po ostatnią chwilę trwał tu uparty wysiłek, istniała aktywna świadomość wielkich możliwości, tylko brakło środków. Nieprzerwanie pracowała we Lwowie we właściwych ośrodkach myśl gospodarcza, przepracowując problemy tej ziemi i przygotowując teren na dzień realizacji.

I teraz właśnie przychodzi nam szukać środków.

jak największą uwagę, uważając je za poważne wydarzenie polityczne, które może w pewnym sensie położyć kres psychozie prosowieckiej, jaka poczęła się szerzyć ostatnio wśród centrum a nawet i części prawicy francuskiej przed wpływem akcji p. Paul Reynauda.

ODZNACZENIE PRZYJACIELA POLSKI.

Bern, 15. 2. (PAT.) Poseł R. P. w Bernie dr. J. Modzelewski wręczył odznakę krzyża komandorskiego orderu Polonia Restituta prof. Maurycemu Lugeon'owi, profesorowi geologii na uniwersytecie w Lozannie, przyznana mu przez rząd polski za zasługi położone dla nauk polskiej.

Prof. Lugeon jest członkiem korespondentem Polskiej Akademii Umiejętności i członkiem kilku towarzystw naukowych polskich.

PROTEST ESTONII W MOSKWIE.

Tallin, 15. 2. (PAT.) Estońskie ministerstwo spraw zagranicznych poleciło posłowi estońskiemu w Moskwie złożyć ostry protest w związku z ostatnim incydentem granicznym koło jeziora Pejpus.

W Estonii odebrany został debiet wszystkim pismom sowieckim i wydane zostały zarządzenia celem uniemożliwienia przedostawiania się prasy sowieckiej do Estonii.

WALDEMARAS NA WOLNOŚCI.

Ryg, 15. 2. (PAT.) Donoszą z Kowna, że b. premier Waldemaras opuścił już więzienie na zasadzie amnestii, która objęła 260 osób.

ROZMOWY POS. ARCISZEWSKIEGO Z MIN. TATARESCU.

Bukareszt, 15. 2. (PAT.) Poseł Arciszewski odbył dziś dłuższą rozmowę z b. Premierem i obecnym kierownikiem min. spraw zagranicznych Tatarescu.

OSTRY PROTEST NIEMIEC.

Paryż, 15. 2. (PAT.) Wiedeński korespondent „Paris Soir” podaje, iż w czasie konferencji niemiecko-austriackiej w Berchtesgaden minister von Ribbentrop miał szczególnie ostro wystąpić wobec kanclerza Schuschnigga i ministra Gwido Schmidta, przeciwko rokowaniom dyplomatycznym między Austrią i Czechosłowacją, na temat odciążenia w sytuacji gospodarczej zagłębia naddunajskiego.

JESZCZE WROGOWIE LUDU.

Moskwa, 15. 2. (PAT.) Wczoraj pod przewodnictwem Kalinina otwarto 4-tą sesję wszechrosyjskiego komitetu wykonawczego t. zw. Weiku, zwołaną specjalnie w sprawie uchwalenia ordynacji wyborczej do najwyższej rady republiki rosyjskiej. Projekt ustawy referował przewodniczący rady komisarzy ludowych RSSR. Bułganin. Mówca stwierdził m. in., że „wrogowie ludu” nie zostali jeszcze doszczętnie wytępieni i będą przeszkadzali w wyborach i „wzywając do ich ostatecznego wytępienia”.

UCIECZKA PRZED ŚMIERCIĄ.

Berlin, 15. 2. (PAT.) Z Erfurtu donoszą, że z tamtejszego więzienia zbiegł, wylamawszy kraty okienne 4-ech ciężkich przestępców, skazanych na śmierć.

W pociągu udział biorą obok żandarmerii S. S. S. A., straż ogniowa, dwie kompanie wojska i policja Zbięgłych dotychczas nie ujęto.

Budżet Ministerstwa Komunikacji na plenum Sejmu.

Warszawa, 15. 2. (PAT). Posiedzenie otworzył wicemarsz. Schaezel, który odczytał pismo prezesa N. I. K. wyjaśniające szereg zapytań skierowanych na posiedzeniu w dniu 11 bm. W pierwszym czytaniu odesłano do komisji szereg projektów ustaw, po czym Izba wysłuchała referatu pos. Dudzińskiego o budżecie Ministerstwa komunikacji.

REFERAT.

Sprawozdawca przypomina, że już stwierdził, że budżet ten nie realizuje wytycznych pana premiera.

Na teże komisji mówca stwierdził, że w dziedzinie dróg wodnych istnieje olbrzymie zaniedbanie.

Jeśli chodzi o drogi żelazne, to stałe świadczenia na rzecz gospodarstwa narodowego w postaci taryf ulgowych i wpłat do skarbu pozostawiają kolejom na renowację taboru i utrzymanie toru minimalne w stosunku do potrzeb sumy Tego rodzaju polityka sprawia, że kolej posiada kolosalne zaległości w dziedzinie odnowienia swego taboru, które w pieniądzu wynoszą 488.000.000 zł.

Po referacie niektórzy posłowie zgłaszali zapytania, po czym przystąpiono do rozprawy.

DYSKUSJA.

Pos. Mutusiak nie sądzi, żeby sprawność naszej komunikacji była najgorsza, choć dużo mamy w tym względzie do zrobienia, zwłaszcza w dziedzinie dróg kołowych i wodnych. Wskazuje dalej na ogromne przeciążenie pracą personelu kolejowego.

Pos. Hyla omawia potrzebę jak najszybszego połączenia kanałem Za-

KONKURS NA SARKOFAG MARSZAŁKA J. PIŁSUDSKIEGO.

Warszawa, 15. 2. (PAT.) 14 lutego odbyło się posiedzenie sądu konkursowego na sarkofag Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Po szczegółowym rozpatrzeniu trzech nadesłanych modeli sąd konkursowy zatrzymał się na projektach pp. prof. Jana Szczepkowskiego i Mikołaja Kusłaka, mając jednak na względzie udoskonalenie prac wybranych, postanowił zwrócić się do obu artystów z prośbą o dalsze ich opracowanie.

ESTOŃSKI LITERAT W WARSZAWIE.

Warszawa, 15. 2. (PAT) W Warszawie bawił przejazdem przez dwa dni znany sławista estoński Bernhard Linde, pisarz i tłumacz wielu arcydzieł polskiej literatury na język estoński (m. i. „Chłopów” Reymonta, utworów Z. Nałkowskiej, J. Kadet-Bandrowskiego i w. inn.), jeden z założycieli „Młodej Estonii”.

JÓZEF BIENIASZ.

LEŚNE WYGI

POWIEŚĆ.

(Ciąg dalszy)

Przybyszem był kret-jęgomość. Zachęcony przyjazną pogwarą boru, niezamąconą podejrzany głosami, opuścił przed zapadnięciem nocy podziemne pałace na skraju lasu, by poprobować szczęścia na polanie. Jegomość był zażywny, korpulentny. Dobrze mu się powodziło i na jadle nie zbywało, ale jako gospodarz zapobiegliwy, dbały o żołądek, uznał, że czas rozglądać się po dalszej okolicy, zwłaszcza, że nos i słuch, dwa znakomite organa, zapewniały absolutne bezpieczeństwo jego drogocennemu futru. Oczy malutkie, podobne do czarnych główek od szpilki, nie wchodziły w takich razach w rachubę. Aksamitny czworonóg nie miał poczucia piękna na zewnętrzne zjawiska, więc małe ślepia schował pod powiekami i nasunął na nie futro. Cały jego świat mieścił się w ruchliwym, długim ryju, którym niby macką dotykał ziemi, poszukując największej radości życia: jada. Bo większego od niego żarłoka nie było w całym królestwie zwierząt. Nawet ropucha mogła uchodzić za niewiniątko. Jegomość żarł, spał i tak w kółko. Co dzień musiał mieć rację obiadową przynajmniej tej wagi, co sam. Napelniony brzuch, zasypiał w podziemnej alkoWie, zresztą nie na długo. Już po godzinie, najpóźniej dwu budził go nieznośny

głód. Bez zarcia nie wytrzymałby ani jednej doby i zdechłby okropną śmiercią. Przyroda obesła się z nim okrutnie, obdarzając chorobliwym apetytem i znakomitym żołądkiem, nie znającym, co choroba.

Musiał tedy ciężko pracować na swoje utrzymanie. Niepohamowany apetyt zrobił zeń bezlitosnego okrutnika i krwiożerczego zbira. Nikomu nie przepuszczał. Pod ziemią jak i na jej powierzchni ginęło bez ratunku wszystko, cokolwiek nawinęło się pod ryj. Każde mięso było pożądane. Nie gardził dżdżownicą, żukiem, ślimakiem, myszą, niczym. Zaby i ropuchy wciągał do jamy w sposób zdradziecki, za tylną nóżkę, nieczuły na żałosny skrzek napadniętej Atakował i zagryzał nawet potężne zaskrońce.

Ale zwierzywszy zygzakowaty kłębek, leżący nieruchomo na polanie, zawahał się, zastanowił. Nos przestrzegł przed tym obiadem, a nos się nigdy nie mylił. Otaksował nawet wielkość gada i rozstrzygnął na niekorzyść szanse ewentualnej walki, choć wąż, zwinięty w niewielki obwarzanek, nie wyglądał wcale groźnie. I nos odniósł zwycięstwo nawet nad nieprzemąganą żarłocznością, odradzając wdawanie się w ryzyko awantury i przykazując szukać szczęścia gdzie indziej.

Kończąc, myśliwy upolował po drodze kilka niedość ostrożnych jaszczurek i właśnie pędził jak strzała za nową zdobyczą, gdy słuch, druga czujka aksamitnego rabusia, zaalarmował niebezpieczeństwem. Daleko na skraju lasu załopotaly właśnie złowrogo skrzydła sowy, też wygłodzonej całodziennym postem. Myśliwy drgnął i przycałił się. Był co praw-

da postrachem dzungli i świata podziemi, ale i tu trafiali się możniejsi od niego. Do takich należeli władcy powietrza: sowy, sokoły, bociany i myszolewy, przed których bystrym wzrokiem musiał się dobrze pilnować. Więc puścił z życiem ścigany obiad i wykopawszy błyskawicznie jamę, drapnął pod ziemię.

Znalazszy się w swym właściwym, podziemnym królestwie, aksamitny żarłok nie spoczął ani na chwile. Posługując się przednimi łapami-łopatami, jał się przebijać poprzez płatanię korzeni, nie przepuszczając po drodze żadnej napotkanej larwie.

W taki sposób dotarł aż do państwa czerwonych. Noc zapadała i mieszkańcy królestwa układali się właśnie do spokojnego snu. Zamknięta szklana brama do miasta, ustawiono u wejścia żołnierskie straże, poczyniono ostatnie przeglądy dziecińców i kolebek. Nikt nie przypuszczał, by grodowi tak ubezpieczonemu mogło cokolwiek grozić.

Mimo tych ostrożności, państwo czerwonych uległo tej nocy ostatecznej zagładzie. Straszliwe łopaty burzące zniszczyły komory, pogrucotały masywne zapory, porozwalały izby i schrony. Pośród gruzów i zwalisk usadowił się aksamitny zbój, pozerając żywcem, kogo dopadł. Przepadły larwy, legły tysięczne rzeszy śmiałych wojowników, zginęła pałacowa służba, poniosła śmierć nawet stara matka-królowa i część młodych. Ocalały jeno te rzesze, które brutalna siła burzyciela wyrzuciła na powierzchnię.

(C. d. n.)

Projekt ustawy o finansowaniu inwestycji.

Po przerwie Sejm przystąpił do debaty nad rządowym projektem ustawy o finansowaniu niektórych inwestycji z funduszu państwowych.

Referent pos. Sikorski wskazał, że na okres do 31 marca 1939 r. planuje się inwestycje na około 1 miliard złotych, nie licząc w tym 80 mil. zł. na obsługę zobowiązań.

Sprawozdawca przechodzi do charakterystyki poszczególnych działów inwestycji, objętych projektowaną ustawą, zatrzymując się dłużej nad najważniejszym działem, dotyczącym inwestycji komunikacyjnych.

Referent podnosi problem prawa budżetowego, bowiem przy wspom-

nianym rozczłonkowaniu tytułów prawnych, mieszczących się zazwyczaj po za budżetem, trudno zwłaszcza parlamentowi decydować o całokształcie zagadnień inwestycyjnych.

Wnosząc o przyjęcie ustawy z poprawkami oraz rezolucjami, przyjętymi przed Komisją budżetową, stosownie do zeszłorocznej rezolucji, apeluje referent do rządu o wczesne przedłożenie omawianego projektu prawa budżetowego.

Następnie, po referacie pos. Sikorskiego przyjęto bez dyskusji projekt ustawy w sprawie pożyczki na cele inwestycyjne Państw. Zakładu Higieny.

C. ULRICH HODOWLA i SKŁADY NASION

Warszawa — rok założenia 1805

CENNIK GŁÓWNY NASION I NA ZĘDZI OGRODNICZYCH na rok 1938

wyszedł z druku i rozsyłany jest na żądanie

N A S I O N A

warzywne pastewne kwiatowe rolne

Centrala — Ceglana 11, tel. 568-60

F I L I E: Moniuszki 11, tel. 609-28; — II-ga Hala Mirowska, tel. 609-33 364

Kryzys gospodarczy w Czechosłowacji.

Praga, 15. 2. (PAT.) Kryzys gospodarczy w Czechosłowacji zaznaczył się ostatnio ostrą stagnacją w przemyśle celulozowym. Na skutek dyskryminacyjnej polityki rządu czeskiego szcze-

gólnie ucierpiała Słowaczyna. Na razie trzy wielkie wytwórnie celulozy w Zilinie, Ruzomberku i w św. Marcinie wstrzymały częściowo produkcję, zwalniając na razie 2500 orobotników.

Maski Kominternu.

Bukareszt, 15. 2. (PAT). Prawicowa „Bunavestire” w artykule wstępnym swego naczelnego redaktora zwraca uwagę na niebezpieczeństwo komunistyczne, które leży zwłaszcza w stosowanych przez komunistów metodach i pisze: Komunizm przybiera w walce poza granicami Rosji sowieckiej naj-

bardziej zmiennie i nieoczekiwane metody. Jeżeli nie zdoła podburzyć mas ludowych, tak, jak mu się to nie udało w Rumunii, uderza różnymi sposobami w państwa niekomunistyczne, niezależnie od tego, czy pozostają one w stosunkach przyjaznych, czy też wrogich z Z. S. R. R.

Komunizm przybierał formę fałszywej i sfalszowanej demokracji, antynarodowego humanitaryzmu lub antyfaszyzmu, który zresztą został już wszędzie zdemaskowany.

WOJEWODA PASŁAWSKI W WARSZAWIE.

Warszawa, 15. 2. (PAT.) Przyjechał tu w sprawach służbowych wojewoda stanisławowski Paślowski.

„BATORY” W N. JORKU.

Nowy Jork, 15. 2. (PAT.) M/S „Batory” przybył wczoraj o 7 rano pokryty lodem grubości 30 cm. do Nowego Jorku. Statek napotkał na Atlantyku w drodze z Gdyni śnieżny huragan, który trwał 20 godzin, co spowodowało kilkunastogodzinne opóźnienie w przybyciu.

Warunki nawigacyjne na Atlantyku w ostatnich kilku dniach spowodowały opóźnienie wszystkich statków, przebywających z Europy.

Z WYDAWNICTW.

„Kobiety w pracy” Nr. 1 czasopisma spółdzielni pracy wydawniczo-propagandowej „Gontyna”, poświęcony zagadnieniom kulturalnym, i społecznym, artystycznym, gospodarczym, oraz sprawom kobiet w celu połączenia ich wysiłków w kierunku racjonalnego organizowania terenów zbiorowej pracy dla siebie.

Treść numeru: Kobiety w powstaniu 1863 r. — Kołęda chorwacka. — Kobieta w południowej Słowiańszczyźnie. — Obrzędy noworoczne dla Rusi. — Wspomnienie o Curie Skłodowskiej. — Władcyjni Gruzini. — Zwycięstwo ducha. — Współczesna Hiszpanka. — Muzykalność kobiet. — Salon 1937 w Zachęcie. — Kronika sztuki. — Sporty zimowe. — Polski przemysł kosmetyczny. — Kongres prawa karnego. — Projekt ustawy służby wojskowej kobiet. — Pod hasłem samowystarczalności. — Z życia organizacji kobiecych. — Kobiety w kraju i w świecie. — Z ruchu wydawniczego.

„Tygodnik Ilustrowany” Nr. 7 zawiera m. in. artykuły: Regent Horthy i Węgry. — Amerykanie szukają dróg do pokoju. — Przy literackim stoliku. — Współcześni pisarze sandomierscy. — Dokład zmierzania literatura francuska. — Dwie Japonie. — Tudzień kulturalny. — „Balladyna” w Teatrze Narodowym.

„Świat” Nr. 4. Treść: Regent Horthy w Polsce. — Połów pereł. — „Nike” nowe czasopismo artystyczne. — Co August Zamojski mówi o rzeźbieniu. — Dusza ludzka w barze. — Świat wielkiej Warszawy. — Przemysł i idea. — Kowalscy się odnaleźli. — Z teatru. — Film. — Kronika.

„Pion” Nr. 6 zawiera m. in.: Marii Wienowskiej „Głosy chrześcijan”, Romana Kolonieckiego „Drzewo genealogiczne zakwita” (o laureacie nagrody „młodych” Stanisławie Piętaku), Mariana Promińskiego „Francuskie powieści po polsku”, Adama Ważyka „Odjazd Wielgockich” (fragment powieści), Grzegorza Timofiejewa „Kopernik Wasiutyńskiego”, Kazimierza Malinowskiego „Muzeum zagadnień muzealnych”, Karola Irzykowskiego „Dickens i Tołstoj na scenie”, wiersze: Stefana Napierkiego „U czyszcowego progu” i Józefa Czechowicza „Opowiadanie”, kronikę zagraniczną, recenzje itd.

